
Sporočila

Slovenska
minoritska
provinca
svetega Jožefa

-
- 3 Uvodnik
-
- 5 Iz provincialata
-
- 6 Obvestila
-
- 8 Iz naših samostanov
-
- 20 Iz vzgojnih ustanov
-
- 22 Iz naših misijonov
-
- 24 Odmevi
-
- 27 Iz naj molijo za rajne

Sporočila - glasilo slovenskih minoritov
leto XLIV

Izdaja: Slovenska minoritska provinca sv. Jožefa,
Minoritski trg 1, 2250 Ptuj, Slovenija,
e-pošta: minoriti@rkc.si, <http://minoriti.rkc.si>

Urednik: p. mag. Tomaž Majcen
Odgovarja: p. Milan Kos, prov. minister

Ovitek: Julija Zornik
Tisk: Tiskarna Povše

UVODNIK

Spoštovani bratje in sestre v sv. Frančišku!

Božič je bil Frančiškov najljubši praznik. Zanj je bil to praznik vseh praznikov in ga je hotel obhajati na poseben način. Zakaj? Ker si je Bog izvolil, da se bo rodil v človeškem mesu. Ker je bila Beseda spočeta v telesu Device Marije. Ker se Bog rojeva vsak dan v evharističnem kruhu na oltarju. Najbolj pa zaradi velike Božje ljubezni, ki se nam je razodela v učlovečenju. Za Frančiška je bilo premalo tisto, s čimer so proslavljali to ljubezen. Čutil je, da tradicionalno bogoslužno obhajanje božiča ni prebudilo src ljudi in se jih ni globoko dotaknilo. Ali ni tako tudi danes?

V dramski uprizoritvi dogodkov v Betlehemu blizu vasice Greccio je Frančišek želel ponovno priklicati v spomin preprostost in uboštvo, neprijetnosti in ponižnost rojstva otroka Jezusa. Zlasti pa je hotel obhajati skrivnost velike Božje ljubezni, ljubezni, ki naredi Boga konkretnega v otroku, povitem v plenice. Ljubezen, ki ima moč prenoviti svet; ljubezen, ki vabi človeka, naj postane nova stvar; ljubezen, ki vabi ljudi, naj verujejo v nemogoče; ljubezen, ki presodi vsakogar, naj pozabi na svoj greh in temo ter zaupa v Božjo dobroto. To ljubezen je Frančišek uprizoril z vidno podobo Betlehema, ki jo je postavil pred oči ljudi v votlini v Greccio.

Kako danes oznanjati Božjo besedo tistim, ki mislijo, da jo že razumejo? Kako naj današnji človek posluša in začuti pripovedi iz evangelija, kakor da bi jih poslušal in bi jim bil priča prvič? To vprašanje moramo postaviti tudi sebi. Frančišek se je odločil, da ponazori veliko Božjo ljubezen z vidno podobo Betlehema, ki jo bo postavil ljudem pred oči. Pri polnočnici je Frančišek v svoji pridigi uporabljal besede, vendar je učlovečenje uresničil in ponavzočil tudi z gledališkimi sredstvi: z volom, oslom, jaslicami, votlino, petjem in toplino ljubezni. Prizorišče ljudem ni le pomagalo obhajati dogodka, ki se je zgodil pred dvanajstimi stoletji, temveč jim je tudi pomagalo, da so svoja srca odprli Božji ljubezni in vnovič-

nemu Kristusovemu prihodu vanje. Greccio je takšen, kakršen je bil, narejen za novi Betlehem. Sv. Bonaventura pravi: Frančiškov zgled, če ga premišlja svet, zmore zbuditi, srca tistih, ki so počasni v veri v Kristusa.

Frančišek je dal nad jasli postaviti tudi oltar, ker je hotel pokazati povezavo med Jezusovim prihodom v mesu in Jezusovim zakramentalnim prihodom na evharistični oltar. V jaslih se je prikazalo dete brez življenja, in ko se je Frančišek sklonil, da bi ga vzdignil, je dete v njegovih rokah oživele. To je simbolika Kristusa, ki oživi v rokah duhovnika pri oltarju. To naj bi bila najustreznejša razlaga dogodka, ki se je zgodil v Grecciu: prikaz Jezusovega človeškega rojstva v jaslih in njegovega zakramentalnega rojstva vsak dan na oltarju.

Prizor z jaslicami je odločno odgovoril na potrebo, ki jo ima človeštvo vedno, da bi videlo tisto, kar veruje. Dragi brat, sestra, za Gospoda si poseben človek. Si nekdo, ki ga Bog kliče k novosti, ki si je ne moreš niti predstavljati; novosti, ki je postala vidna in mogoča z učlovečenjem Božjega Sina. V adventnem času je v nas pogostno občutje pričakovanja, da pride Gospod. Mislim pa, da je bolj smiselno pogledati na to občutje z nasprotnega zornega kota. Bog je namreč tisti, ki čaka nas; Bog je tisti, ki čaka, da bomo verovali, da lahko postanemo človek, kakršen še nismo bili, in verovali, da smo zares vredni ljubezni in ljubljeni.

Papež Frančišek nas je pred kratkim pri katehezi o krščanskem upanju spodbudil, naj bomo moški in ženske upanja. Po njegovih besedah so to razlogi našega upanja: *Kadar se zdi, da je vsega konec, ko pred mnogimi negativnimi stvarmi vera postane naporna in pride skušnjava, da bi rekli, kako nič nima več smisla, imamo tukaj lepo vest: Bog prihaja, da bi uresničil nekaj novega, vzpostavil kraljestvo miru; Bog je "razgalil svojo roko" in prihaja, da bi nam prinesel svobodo in tolažbo. Zlo ne bo zmagalo za vedno, bolečina ima svoj konec. Obup je premagan, kajti Bog je med nami.* Poklicani smo postati moški in ženske upanja, sodelovati v prihodu tega kraljestva luči, ki je namenjeno vsem.

Ni namreč lepo videti kristjana, ki je izgubil upanje in ima v svojem srcu samo zid. Bog pa ta zid uničuje z odpuščanjem. To je tudi naša molitev: da bi nam Bog vsak dan dal upanje; tisto upanje, ki se rodi, kadar vidim Boga v betlehemskih jaslích. Sporočilo vesele vesti, ki nam je zaupana, je pomembno. *Tudi mi moramo teči po gorah kakor glasnik, kajti svet ne sme čakati, človeštvo je lačno in žejno pravice, resnice in miru*, je poudaril papež Frančišek. Ob koncu kateheze je še spregovoril o malem otroku iz Betlehema. Ko so videli, da prihaja, so mali tega sveta vedeli, da se je obljuba izpolnila in se je sporočilo uresničilo. *V pravkar rojenem otroku, ki potrebuje vse, ki je zavrt v ple-nice in položen v jasli, je vsebovana vsa moč Boga,*

ki rešuje. Treba je odpreti srca za mnogo majhnosti in mnogo čudovitosti, ki sta v tistem otroku. To je čudovitost božiča, na katerega se z upanjem pripravljamo v tem adventnem času. To je presenečenje Boga otroka, revnega Boga, slabotnega Boga, Boga, ki zapusti svojo veličino, da bi bil blizu vsakemu med nami.

Dragi brat, sestra, sveta noč naj prebudi v tebi zavest, da te Bog neizmerno ljubi. Iz te ljubezni naj se rojeva hvaležnost do Njega in ljudi ter krščansko upanje v prihajajočem letu 2017!

p. Milan Kos
prov. minister

Blagoslovljeno praznovanje božiča in vse dobro v novem letu 2017 vam želimo bratje minoriti.

IZ PROVINCIALATA

XXVI. seja provincialnega definitorija

V minoritskem samostanu sv. Maksimilijana Kolbeja je bila 10. oktobra 2016 XXVI. seja provincialnega definitorija.

1. Gvardijan p. Danilo Holc nam je predstavil bratsko življenje v skupnosti, ki je zelo raznoliko, od župnijske in bolniške pastore do vzgojne in profesorske službe. Kljub raznolikosti obveznosti gojijo bratje redno skupno molitev in si vzamejo čas za bratsko skupnost. Provincial se je bratom zahvalil za ves apostolat, ki ga vršijo na omenjenih področjih.
2. Obravnavali smo prošnjo p. Mateia Sentesa za transfilacijo v našo provinco za dobo 4 let. Provincialni definitorij je odobril prošnjo p. Mateia, da se polnopravno vključi v Slovensko minoritsko provinco sv. Jožefa.
3. Permanentna vzgoja za brate slovenske in hrvaške province bo v Piranu, od 23. do 27. oktobra 2016. Program je v pripravi.
4. Generalno vizitacijo v naši provinci bo opravil generalni asistent CEF-a p. Miljenko Hontić, od 15. do 30. novembra 2016.
5. Predsednikom Komisije za vzgojo, p. Andrej Šegula, nam je predstavil sestavo in delo komisije. Srečujejo se trikrat letno. Viden napredek se opaža pri pripravi osnutkov za duhovni del samostanskih kapitljev. Hvala vsem bratom, ki sodelujejo. Zaustavili smo se ob delu za nove duhovne poklice. Brate prosimo za sodelovanje in nove spodbude.
6. P. Dominik Tikvič, prov. tajnik za M. I., nam je predstavil delo Vojske Brezmadežne. Člani dobivajo trikrat letno list Vojske Brezmadežen. Pozna se, ko bratje predstavijo in ponudijo zgibanke o Vojski Brezmadežne na romanjih, misijonih ... saj po tem običajno pride kakšna prijavnica. Pohvalil je prizadevanje p. Danila Holca ob pripravi romanja relikvij sv. Maksimilijana Kolbeja. Sklenili smo, da bomo ob 100-letnici Vojske Brezmadežne izdali zloženko, kot povabilo novim članom in obvestilo o praznovanju.

XXVII. seja provincialnega definitorija

V provincialatu Slovenske minoritske province je bila 18. novembra 2016 XXVII. seja provincialnega definitorija.

1. Načrtovali smo personalne zadeve v bolniški župniji in se pogovarjali o možnih rešitvah. P. Danijel

Golavšek bo predlagan za župnijskega upravitelja bolniške župnije.

2. Romunski minoritski provinci sv. Jožefa smo na njihovo prošnjo odobrili finančno pomoč za vzgojne ustanove.
3. Glede na gospodarsko krizo v Venezueli smo s strani reda dobili prošnjo za finančno pomoč za vzgojne ustanove v tamkajšnji provinci, kjer imajo 27 bogoslovcev. Za potrebe vzgojnih ustanov v Venezueli smo odobrili pomoč.
4. Minoritski samostan Matere Božje na Ptujski Gori je poslal obračun stroškov za Marijafest 2016. Odobrili smo prispevek province.

XXVIII. seja provincialnega definitorija

V provincialatu Slovenske minoritske province je bila 12. decembra 2016 XXVIII. seja provincialnega definitorija.

1. Božično-novoletno srečanje bo zaradi uvedbe dela prostega dne ponovno 2. januarja. Tako bo že tudi tokratno srečanje 2. januarja 2017 v minoritskem samostanu sv. Petra in Pavla na Ptujju.
2. Seminar za gvardijane in predstojnika filialne hiše bo od 11. do 12. januarja 2017 pri Svetem Duhu v Škofji Loki. V sredo je udeležba obvezna. Močno pa priporočamo tudi drugi dan.
3. Letno srečanje gvardijanov in predstojnika filialne hiše z definitorijem bo 23. in 24. januarja 2017 v Olimpiju. Drugi dan se pridružijo samostanski ekonomi. Osrednja vsebina poročil iz samostanov bo: Kako bratje sprejemamo ljudi, ki trkajo na samostanska in župnijska vrata? Kako se bratje vključujemo v župnijsko, bolniško, romarsko in turistično pastoralo?
4. Provincialni dan bo v sredo, 8. februar 2017, v minoritskem samostanu sv. Antona Padovanskega v Turnišču.
5. Srečali smo se tudi s p. Tomažem Majcnom. Predstavil nam je program priprave v Bruslju, ki ga je konec novembra zaključil. P. Tomaž Majcen bo predvidoma s 1. februarjem 2017 odšel na Dansko. Najprej se bo učil danskega jezika in potem bo s časoma skupaj s hrvaškim bratom p. Tomislavom Cvetkom prevzel dve dansko govoreči župniji v Kopenhagenu.

p. Dominik Tikvič
tajnik province

OBVESTILA

■ BOŽIČNO-NOVOLETNO SREČANJE Z NAŠIMI STARŠI

2. januarja 2017 ob 10. uri bo v minoritskem samostanu sv. Petra in Pavla na Ptujju srečanje staršev in sorodnikov naših patrov, bratov in bogoslovcev. Srečanje bomo začeli s skupno mašo in ga nadaljevali ob skupnem druženju v refektoriju minoritskega samostana.

■ SEMINAR ZA HIŠNE PREDSTOJNIKE IN PREDSTOJNICE

bo 11. in 12. januarja 2017 pri Svetem Duhu v Škofji Loki.

■ SREČANJE PREDSTOJNIKOV S PROVINCIALNIM VODSTVOM

bo 23. in 24. januarja 2017 v minoritskem samostanu bl. Antona M. Slomška.

■ DAN POSVEČENEGA ŽIVLJENJA

2. februar, praznik Jezusovega darovanja v templju, je na poseben način posvečen zahvali vesoljne Cerkve za dar Bogu posvečenega življenja. Povabljeni smo, da se skupaj z našimi škofi zahvaljujemo za dar redovništva.

■ PROVINCIALNI DAN bo 8. februarja 2017.

■ MINORITSKE DUHOVNE VAJE

V minoritskem samostanu bl. Antona M. Slomška v Olimju bodo od 19. do 24. februarja 2017 duhovne vaje za brate. Voditelj bo p. Janez Kmetec.

■ PODROČNI KAPITLJI bodo 29. marca 2017.

**PREŽIVI
BLAGOSLOVLJENE
TRENUTKE
V LETU 2016**

**Z BRATI
MINORITI**
minoriti.rkc.si

ROMANJE V ASSISI

Od 16. do 21. julija 2017

Družine in drugi prijatelji sv. Frančiška, poromali bomo v kraje, ki jih je svetnik zaznamoval s svojo navzočnostjo. Po njegovih stopinjah bomo odkrivali duha, ki po 800 letih še vedno živi. V šotorih pod asiškim nebom, v preprostosti in bratskem sožitju ter v stiku z Božjim stvarstvom bomo poskušali začutiti čudovitost pristnočloveškega ... Skratka, idealna kraj in čas, da prisluhnemo sebi ter odpremo srce Božjemu »dotiku« po sv. Frančišku in sv. Klari. Program bo za odrasle in otroke.

Voditelja: p. Danilo Holc, tel.: 031 443 200;
e-pošta: danilo.holc@rkc.si
p. Damjan Tikvič, tel.: 031 834 720;
e-pošta: damjan.tikvic@rkc.si

Predvidena cena:

- odrasli **150 €**
- osnovnošolski otroci **90 €**
- predšolski otroci – brezplačno

Prijave sprejema p. Danilo Holc.

p. Franc Meško
8. 10. (70 let življenja)

p. Janez Kurbus
28. 3. (70 let življenja)

p. Jože Petek
7. 2. (60 let življenja)

p. Andrej Šegula
29. 5. (50 let življenja)
4. 10. (25 let slovesnih zaobljub)

p. Marijan Cafuta
29. 6. (50 let duhovništva)

p. Marjan Vogrin
29. 6. (40 let duhovništva)

p. Roman Tkauc
9. 10. (40 let slovesnih zaobljub)

p. Franc Murko
4. 10. (30 let slovesnih zaobljub)

IZ NAŠIH SAMOSTANOV

Minoritski samostan sv. Petra in Pavla

Ignacio Larranaga je zapisal, da na vprašanje: »Kje je pravi Bog?« odgovarjamo: »Kjer je ljubezen, tam je Bog.« Vendar pa je ugotovljeno, da je beseda ljubezen zelo goljufiva in da v večini primerov, ko mislimo, da ljubimo, v resnici ljubimo sebe. Poiskati moramo drug odgovor. In ta odgovor je: »Kjer je ponižnost, tam je Bog« (I.L. Spremenjenje, 2001 str.61). To misel lahko občudujemo ob angelovem pozdravu v adventnem času pri Devici Mariji. Vendar tudi iz življenja sv. Frančiška izžareva prav ta misel o ponižnosti po spreobrnjenju iz vsega njegovega bitja. To naročilo je zapisal celo v vodilu svojim bratom. Zavedal se je, da je edino tako lahko Bog vedno na prvem mestu, ker je »vzvišen in vse časti vreden.« Vemo pa, da v našem vsakdanjem življenju ni ravno tako enostavno postavljati Boga na prvo mesto, ker pač radi malo povzdignemo tudi svoje delo, svoj uspeh, svoj »vrtilček« ali pa celo »pojammramo«, kako smo zaposleni in koliko dela imamo. Bogu hvala, da imamo delo in Bogu hvala, če ga tudi vidimo. Tako bo gotovo naše poslanstvo tudi rojevalo sadove, seveda, če bomo klicali blagoslova od »zgoraj«. Večkrat smo poudarjali na naših skupnih srečanjih, kako pomembno je timsko delo in dogovarjanje. Še celo psalmist je zapisal v 133 (132) psalmu: »Glejte, kako dobro in kako prijetno je, če bratje složno prebivajo skupaj« ... Potem bo že držalo, da to nekaj velja.

Pa se v smislu teh navedb podajmo malo v preteklost, da bomo lahko gledali tudi sedanost in prihodnost. Pastoralno delo na Ptuju v teh razmerah, ko smo bratje minoriti prevzeli celotno pastoralo Ptuja, je moralo biti skrbno načrtovano, zato so bratje sedli skupaj, se dogovarjali, modrovali, sejali in sklepali. Potrebno je bilo usklajevati verouk pa maše in tudi možnost dežurstva ali uradnih ur v župnijskih uradih ter različnih priprav na zakramente. Pater Dominik Tikvič je kot župnik in gvardijan prevzel odgovornost za vse župnije, za svoje župnike pomočnike pa je dobil še patra An-

dreja Feguša, ki še naprej vodi v večji meri pastoralno delo v Proštiji. Za drugega župnika pomočnika je dobil p. Mateja Sentesa, ki je odgovoren za župnijo sv. Ožbalta, obenem pa vodi ekonomijo samostana, in patra Vita Muhiča, ki ob vojaški službi pomaga tudi kot župnik pomočnik, kjer je pač treba, v samostanu pa vrši službo vikarja. Naš novomašnik p. Anton Borovnjak opravlja službo kaplana kar v vseh treh župnijah Ptuja, v domači župniji sv. Petra in Pavla pa v glavnem uči verouk. Zlatomašnik v letu 2017, pater Marijan Cafuta, pridno pomaga v Dornavi in prav tako je vedno pripravljen tudi na različne pomoči drugim župnijam ali pa kar na Ptuju. Seveda je tudi brat Robi Horvat zraven vseh služb in dolžnosti v Dornavi deležen učenja verouka tudi v župniji sv. Petra in Pavla. V teh decembrskih dneh pa se nam je, do konca januarja ali kakšen dan več, pridružil tudi p. Tomaž Majcen, ki pridno pomaga pri delu v provinci, ob pastoralni stiski pa prihiti na pomoč ob nedeljah ali praznikih tudi župniji ali dajanju pomoči drugim župnijam. Dva Janeza, oba Haložana, pa se trudiva, da sva v oporo in pomoč pri vseh opravilih in seveda pridno pobirava tudi drobtine, če je treba in koliko nama še zdravje dopušča.

Od zadnjega pisanja je bilo kar nekaj odmevnih dogodkov v našem samostanu v imenu dekanije, škofije in tudi v imenu province. Za naš samostan je bil kar velik in bratski trenutek, ko nas je obiskal generalni vizitator p. Miljenko Hontič ob koncu meseca novembra. Zaradi večjega števila bratov v samostanu si je moral vzeti kar tri dni, da smo

prišli vsi na vrsto. V samostanu so se zraven rednih koncertov glasbene šole zvrstila še srečanja in izobraževanje za člane dekanijskih župnijskih svetov, Viktorinovi večeri, pa dobrodelni dekanijski koncert Karitas na god sv. Katarine 25. novembra. Tudi praznik Brezmadežne smo obhajali s tridnevnicjo in na sam praznik zvečer zaključili s procesijo in lučkami pod arkadami križnega hodnika. Na tretjo adventno nedeljo zvečer je naša cerkev v imenu metropolije gostila prihod betlehemske lučke, ki jo je od katoliških skavtov sprejel naš mariborski nadškof in metropolit Alojzij Cvikl ob somaševanju celjskega škofa dr. Stanislava Lipovška in kar lepim številom duhovnikov, ki se ukvarjajo tudi s pastoralo skavtov.

V tem času je bil tudi bolj žalosten trenutek, ko smo se v naši cerkvi 3. novembra poslovili od našega sobrata redovnika p. Tončka Ogrinca, bolniškega župnika v Ljubljani, ki se je pridružil vsem našim bratom v večnosti in so zdaj naši priprošnjiki pri Bogu. Če pa so še potrebni naše pomoči, pa jih gotovo ne bomo pozabili, saj smo vsak mesec dolžni za njih darovati sv. mašo.

Sedaj, v teh božičnih dneh, bo zraven priprave jaslic s strani skupine »jasličarjev« v naši cerkvi na božični večer še božični koncert, ob koncu meseca, 30. decembra, pa v cerkvi sv. Jurija še koncert mladinskega orkestra in zbora, ki ga vodi p. Andrej Feguš. Vse to človeku pomaga na rangu umetnosti tudi duhovno doživljati božične skrivnosti. Rad bi še dodal, da smo v Franciškovem svetnem

redu našega bratstva imeli volilni kapitelj na 3. adventno nedeljo in izbrali skoraj povsem novo vodstvo. Tako je postala predsednica naše Franciškove družine sestra Majda Šerona, ki pa že pomaga pri ekonomskih poslih naše župnije. Kaj več pa boste morda izvedeli tudi iz revije Brat Francišek.

Sveti Francišek Asiški nam seveda priporoča post od vseh svetnikov do božiča. Naš provincial pater Milan Kos nam je zraven morda osebnih odločitev priporočal tudi vzdržek od alkoholnih pijač. Bratje pa smo seveda iznajdljivi in najdemo vedno kašen razlog za praznovanje ali časten obisk posebnih gostov, da lahko nazdravimo tudi z bolj žlahtno pijačo od vode. Upam, da nas dragi Bog ne bo hudo kaznoval za to, kar je sam ustvaril za veselje človeških src. Zato vam vsem želimo nad vse doživete božične praznike in seveda tudi dober in blagoslovljen ter duhovno bogat začetek novega leta 2017.

Tokrat v imenu bratov iz klostra piše brat Goleški

Filialna hiša sv. Doroteje

Jesensko dogajanje v Dornavi je bilo zelo pestro. Poskušal bom nekaj tega tudi zapisati. Najprej smo imeli romanje ŽPS, Karitas in pevskega zbora z njihovimi družinami v Šmarje pri Jelšah. To se je dogajalo 23. oktobra 2016. Ob 12. uri smo krenili iz Dornave, preko Ptujске Gore in Rogaške Slatine. Tja grede smo zmolili rožni venec in prepevali Marijine pesmi. V Šmarju nas je pričakal cerkovnik in župnik g. Tadej Linasi. Župnik nam je najprej podal zgodovino kraja in cerkve, nato smo imeli v cerkvi Marijinega Vnebovzjetja pete litanije.

Sledil je ogled galerije Muzej baroka. Na enem kraju so shranjeni vsi obnovljeni baročni kipi, ki so bili nekdanj v kapelah Kalvarije, ki pelje k cerkvi sv. Roka. V kapelah so odlički. Vodič nam je vse lepo razkazal in predvsem poudaril lepo sodelovanje med župnijo in občino. Sledilo je naše družje-

nje v urejeni kleti župnišča. Naše gospodinje so pripravile vse potrebno za jedačo, domači pa so nas častili z vinom. Ni manjkalo pesmi, iger, raznih šal in seveda smeha. V večernih urah smo se veseli vračali domov.

13. novembra smo pri nas obhajali drugo žegnaje, namreč Martinovo nedeljo. Priprave so potekale več dni prej. Slovesni maši je tokrat vodil p. Jože Petek, naš domačin iz Mezgovca. V pridigi nas je navduševal za dosledno krščansko življenje, čeprav to včasih prinese tudi težave in zaznamovanost. Po obeh mašah je bila zunaj cerkve pogostitev za vse. Izkazale so se sodelavke Karitas in članice ŽPS. Posebnost letošnje Martinove nedelje je bila, da smo prvič po pozni maši blagoslovili vino. Pobudo so dali člani ŽPS in smo oznanili tako: »Pred cerkvijo bo na Martinovo nedeljo sod, v katerega boste lahko vlili novo, belo vino, ki ga bomo po maši blagoslovili.« Odziv je bil za prvo leto dober, saj smo zbrali cca 100 l. vina, ki ga je p. Jože po maši res blagoslovil. Ljudje so sodelovali in smo skupaj zapeli še En hribček bom kupil ...

Na zadnjo nedeljo v cerkvenem letu, tj. na nedeljo Kristusa Kralja imamo v Dornavi tradicionalno srečanje zakoncev jubilaritov. Povabimo samo tiste, ki praznujejo 25, 40 in 50 let skupnega življenja. Letos je bilo takih 31 parov. Odziv je bil polovičen. Nekaterih ni bilo zaradi bolezni, bojazni ali odtujenosti.

Povabljeni so pred cerkvijo dobili naprsne šop-

ke in dobrodošlico. Pri maši je prepeval župnijski pevski zbor. Duhovnik pa je poudarjal pomembnost zvestobe v zakonu in rast v ljubezni, ki mora z leti biti še bolj raznolika. Obnovili so zvestobo in sledil je blagoslov prstanov. Po maši smo se preselili v dvorano v Mezgovcih, kjer smo imeli skupno kosilo, ki pa je trajalo in trajalo, ne zaradi postrežbe, ampak zaradi dobrega vzdušja in petja. Župnik je na koncu dejal: »Če vam je bilo všeč, če ste bili nagovorjeni, povejte naprej.«

Na Cecilijino smo se spomnili naših pevk in pevcev ter jim pripravili večerjo. Zahvalili smo se jim za njihovo prizadevnost in zvestobo.

Miklavževanje je bilo tudi letos v vaško-kulturnem centru v Dornavi. Br. Robi in ga. Lidija sta z otroki pripravila igro, otroci so peli, Miklavž pa delil darila. Obisk je bil lep.

Na tretjo adventno nedeljo pa smo imeli v župnišču še srečanje za čistilke in krasilke cerkve. P. Emil je imel na začetku duhovni uvod – adventno premišljevanje: Zbudi se, ki spiš. Sledilo je prijetno druženje ob prigrizku in pijači. Niso manjkale tombole, kot vsako leto, pa še skriti predmet so odkrivale.

Vzdušje je bilo res prijetno, saj so se vrstile igre, pesem, smeh in navdušeni vzkliki ob dobitku. Obdarjena vsa bila tudi midva z br. Robijem.

To je le nekaj novic iz življenja in delovanja v Dornavi. Lüka še imamo, tudi lükovo solato še znamo narediti. Najavite se in pridite, vesela vas bova. Vse dobro čez vse praznike.

p. Emil Križan

Minoritski samostan sv. Frančiška

Praznik sv. Frančiška Asiškega smo praznovali nadvse slovesno. Tridnevno pripravo na sam praznik sva s p. Marjanom Vogrinom opravila sama. Na Frančiškovo pa je večerno slovesnost vodil naš letošnji novomašnik, p. Anton Borovnjak. Pri maši je nagovoril zbrano občestvo z odlično pridigo, podelil novomašni blagoslov in se po maši

v križnem hodniku poveselil z zbranimi verniki. Pri maši je prepeval župnijski zbor Georgios. Za to priložnost, ki je bila tudi ponovitev nove maše, smo izdali spominsko podobico, na kateri je bil upodobljen blaženi Francesco Bonifacio, rojen v Piranu.

Mesec oktober je bil bogat tudi po drugih pomembnih dogodkih. Kot vam je znano, smo v tem mesecu ostali brez gospodinje. Gospa Ivanka Pustotnik se je iz zdravstvenih razlogov poslovila. Hvaležni smo ji za vestno opravljeno delo nepretrgoma od leta 2010 do 2016.

Še vedno smo v iskanju nove gospodinje – mlajše upokojenke. Če kdo pozna kako dobro osebo, naj sporoči v Piran.

V nekdanji cerkvi sv. Katarine Aleksandrijske je bila od 13. pa do 30. oktobra 2016 razstava akademskega slikarja Dušana Kluna. To je bil križev pot z naslovom: Ecce lapis (Glejte kamen). Zanimiva zadeva.

V ponedeljek, 17. oktobra 2016, smo začeli z zunanjo obnovo zvonika samostanske cerkve sv. Frančiška. Zvonik je postajal vse bolj črn in ponekod je že začel odpadati omet. Delo bo financirala naša provinca. Obnovo zvonika ureja podjetje

Gnom iz Ljubljane. V zvoniku bomo postavili nove nosilce za zvonove in uredili električno zvonjenje. Do sedaj smo zvonili ročno. Zvonovi mirujejo že od 09. 12. 2016 in se bodo oglasili šele po 15. januarju 2017. Delo z zvonovi ureja Janez Moškrič (Einstein) iz Sostrega pri Ljubljani.

Od 21. oktobra pa do 30. oktobra 2016 sem bil skupaj s p. Janezom Ferležem na ljudskem misijonu v Brestanici. Bilo je zelo zanimivo.

V mesecu oktobru in novembru 2016 smo nadomeščali župnika Zorka Bajca, ko je bil na dopustu. V tem obdobju smo imeli na obisku še nekaj skupin. Od 23. do 27. oktobra 2016 je bila v našem samostanu permanentna vzgoja za brate. Tej vzgoji se je pridružilo 9 minoritov iz hrvaške minoritske province sv. Hieronima.

Tudi letos je 27. oktobra vodil molitev v Duhu Assisija koprski škof ordinarij dr. Jurij Bizjak.

Kuhinjo je za to skupino bratov in škofa prevzela gospa Rezka Rozinger iz župnije sv. Vida, Videm pri Ptuju. Drugače pa za večje skupine priskoči na pomoč upokojena kuharica hotela Metropol, ga. Elvira Bernetič, doma iz Lucije.

Za brate samostana sv. Frančiška glede kuhinje poskrbita p. Marjan Vogrin in br. Franc Svetličič. Včasih pa priskočijo na pomoč tudi kakšne osebe, ki so trenutno na obisku v našem samostanu. Za zdaj glede hrane ne čutimo kakšnega močnega pomanjkanja. Vsekakor pa moramo v bližnji prihodnosti kuhinjo prepustiti drugim rokam, da se

bomo lažje posvetili svojim opravilom.

Prvo nedeljo v novembru smo imeli v našem samostanu srečanje vseh redovnikov Obale. Zbrali smo se popoldne ob 16. uri v cerkvi, kjer smo opravili molitve, izmolili večernice in prejeli evharistični blagoslov. Po tem smo se še dolgo zadržali v samostanski obednici ob dobrotah, ki so jih prinesle redovne skupnosti.

Tudi letos smo imeli Monaldove dneve. Trajali so štiri dni, in to od 10. do 13. novembra 2016. V Piran so prišle relikvije v soboto zvečer in zjutraj v nedeljo po sv. maši odšle v Bertoke in k sv. Antonu. Popoldne pa smo se zbrali v Trstu v cerkvi Velike Marije, kamor so se relikvije vrnile. Tam je bila dvojezična sv. maša in po njej pogostitev, ki jo vsako leto pripravijo bratje in sestre FSR.

Od 17. do 18. novembra 2016 smo imeli generalno vizitacijo in jo tudi srečno preživeli. Vizitator p. Miljenko Hontić je bil zadovoljen z našim delom in smo bili pohvaljeni. Vem, da nam zavide. So stvari pač take kot so in nič ne moremo, da bi lahko bilo drugače. S to voljo gremo naprej in se že pripravljamo na provincialovo vizitacijo, ki pa zna biti še bolj napeta. Sreča je le to, da se tudi njemu mandat počasi končuje.

V torek, 29. 11. 2016, je bil v naši cerkvi ob 19. uri glasbeni recital z naslovom: V živi spomin, ki ga je izvedel operni pevec basist Luka Debevec Mayer iz Argentine ob spremljavi organista Roka Juhanta. Bilo je preko 100 poslušalcev.

Tudi praznik Brezmadežne smo lepo obhajali. Za tridnevnicu in na sam praznik je bil v Piranu p. Janez Kmetec iz Ptuja. Je pridno spovedoval in pridigal vsak dan ob določeni uri. Marijo je predstavil v vsej njenih odlikah. Zato je prav, da ji sledimo in tako dosežemo večno srečo pri Bogu, ko bo napočil čas ločitve s tega sveta.

In sedaj že pripravljamo razstavo jaslic po piranskih cerkvah. Letos bodo jaslice razstavljali učenci in učenke cerkvenih srednjih in osnovnih šol v Sloveniji. Odprtje razstave bo na četrto adventno nedeljo, 18. novembra 2016, ob štirih popoldne in si jo bo moč ogledati do praznika treh kraljev

naslednjega leta. Naše klasične jaslice ge. Alojzije Ulman bodo postavljene v pinakoteki. V cerkvi bo samo Jezušček v niši pod oltarjem. V nekdanji cerkvi sv. Katarine Aleksandrijske pa bodo sodobne jaslice, ki si jih morate priti ogledati, saj bodo vredne ogleda. Oboje jaslice pri nas bo letos postavil umetnik in slikar g. Marko Jezernik.

Na duhovno adventno pripravo pred božičem prideta v Piran še naša bogoslovca iz Ljubljane, ki ju že težko pričakujemo.

Toliko za to zadnjo številko Sporočil v tem letu. Želimo vam vesele praznike in vse dobro v novem letu.

p. Slavko Stermšek, gvardijan

Minoritski samostan sv. Vida

Čez par dni bomo zopet zamenjali koledarje. Ne bomo omenjali vsega, kar ob tem vsako leto znova ugotavljamo (kako čas beži ...). Čeprav je naše življenje bratstva in naše pastoralno delo najbolj vezano na pastoralno leto, se ob koncu koledarskega leta tudi radi sprašujemo o tem, kako smo to minulo obdobje preživeli.

Nekaj utrinkov, najprej iz življenja bratstva! Sestavljamo ga trije bratje iz približno treh generacij (relativna stvar). Morda tudi zaradi tega dejstva ugotavljamo, da smo premalo naredili za naše bratske odnose; če so vaše ugotovitve drugačne – boljše, »kapo dol«! Ne, pri nas rajši ne, ker bo kar nekje obležala/obvisela in ne bo našla svojega mesta. Naj rajši ostane na glavi. Blagor tistim, ki trdijo in so prepričani, da se človek z leti nauči pospraviti za seboj, da spet drugi zaradi tega »trmari« in prvega spravlja v slabo voljo. Včasih sem se čudil, ko smo v noviciatu imeli tedensko tudi uro bontona in praktičnih opravil. Ta ura je vse zajela: od zauživanja hrane do pospravljanja (za seboj), lepega vedenja, pozdravljanja, pomoči bližnjemu ... Šele potem človek ugotavlja, da so »stari« dobro vedeli, kaj spada v obdobje vzgoje. V naših dneh praktična vzgoja ni več toliko v ospredju, kljub

temu pa po naših samostanih (in tudi pri nas) le ni tako, kot morda dobite vtis ob branju gornjih vrstic. Če ne verjamete, nas kaj obiščite!

Naj vam povemo, da zavzeto skrbimo za vse, kar spada k našemu bratskemu življenju: brevir je naš redni spremljevalec. Od nepoučenih večkrat slišimo, da ga beremo. Lepa priložnost za to, da jim povemo, kaj pravzaprav počnemo, ko ga jemljemo v roke: ob njem molimo in premišljujemo.

Samostanski kapitelj je naš redni mesečni spremljevalec. Zahvala gre bratom, ki so poskrbeli za njegov duhovni del in nam prikrajšali skrbi in razmislek o tem, kar bi morali sami poiskati in vključiti kot duhovno spodbudo za naš vsakdanjik. Vse ostale skrbi, ko gre za naše vsakdanje življenje, delimo z vami. Sami jih dobro poznate in veste, kaj nam omogočajo živeti, preživeti in ob tem narediti še kaj dobrega.

Drugo področje našega življenja in udejstvovanja je pastorala – delo v župniji, pomoč sobratom-duhovnikom, misijon ... S tem se ne bomo hvalili, saj tudi vi veliko naredite, da božje kraljestvo ne trpi škode. Kljub vsemu pa le nekaj vrstic še o tem! Živimo »normalno« življenje slovenske župnije. Skrbimo za to, da skupine – ta mala župnijska občestva – živijo in s svojo navzočnostjo prispevajo k živosti celotnega župnijskega občestva. Če je pri nas slišati kritiko o tem, kaj si vendar mislijo na Ptuju, da so »ukinili« toliko prepotrebnih maš (prepričljivo argumentirana seveda ni!), se pri nas srečujemo z drugo skrajnostjo – predvsem ob praznikih med tednom je teh maš na pretek (preveč). Kje bolj prav ravnamo/jo, presodite sami; najbrž težko, dokler dodobra ne spoznate razmer, ki nas k takemu ravnanju nagovarjajo.

V minulih dneh je postala zelenica ob naši župnijski cerkvi bogatejša za potko k domu p. Mihe Drevenška. Za osvetlitev je poskrbel »minoritski« električar g. Janči Vuk – mojster zares za vse. Na vse se razume, vse zna popraviti; tako živo me spominja na našega »mojstra« + p. Mateja Korenjaka, naj počiva v miru! Najpogosteje ga pogreša naša gospodinja Micka – bela tehnika ni več najnovejša

(tudi samo nova ne) in se rada kviri. Mojster Janči pride, gospodinjski aparat – katerega koli prižge (vklopi), prisluhne, postavi diagnozo – seveda točno, jo odpravi, za seboj pospravi, z njim pomalica in nazdravimo za dobro delovanje popravljenega aparata ... Sicer pa sami dobro veste, kako se tej zadevi streže, ko/če so mojstri pri hiši.

Po omenjeni potki se lepo pride do doma p. Mihe Drevenška, tam pa nas preseneti pripravljena razstava o našem velikem misijonarju p. Mihi. Skrbno jo je pripravil naš gvardijan p. Janez. Ob priliki si jo lahko ogledate in še enkrat dobite lep pregled o velikem delu našega Miha. Zares nam je lahko v ponos, razstava pa v spodbudo za zavzetost in delavnost, ko gre za rast božjega kraljestva v naših srcih in v svetu, kjer smo in živimo.

Naše pastoralno delo se razteza tudi na Sela, kjer domuje sv. Družina – podružnična cerkev njej posvečena. Osnovnošolska kateheza je v polnem teku, nekatere skupine pa so tudi rade na razpolago, da je tamkajšnje družinsko/oltarno občestvo prepoznavno v življenju kraja in župnije. Letošnji adventni čas je zopet prinesel lepo poživitev. Ad-

ventne delavnice privabijo veliko otrok, naredili so tudi veliko venčkov; posebej pa nagovarja adventni venec – velikan – zunaj pred križem. Za idejo in izvedbo smo hvaležni Roziki Murko, ki je tudi sicer najbolj zavzeta za življenje občestva in samega kraja. Kompozicija celostno predstavlja življenje in nakazuje, kako iz sredine venca vstaja križ. Življenje namreč ni samo idila, radost in veselje (rojstvo). Je tudi bolezen, druge preizkušnje, trpljenje, starost in smrt. Vse pa se končuje z velikonočno zarjo in z novim življenjem. Tako to upanje lahko krepí tudi božična skrivnost, čeprav je do tiste druge še relativno daleč.

Na Selah razmišljamo o obnovi fasade na cerkvi. Največja ovira so seveda sredstva. Končno je le bilo dovolj posluha v župnijskem svetu, da smemo namensko hraniti skromna sredstva, ki se zdaj lahko sproti stekajo v podružnično blagajno. Kjer je »centrala« nenasitna, tam periferija težko diha. Žal je tako na vseh področjih življenja.

Pojdimo naproti božični skrivnosti. Ko nastajajo te vrstice, je pred nami prvi dan devetdnevnice. Spodbude za njeno doživeto obhajanje smo dobili. Farane smo tudi vabili in pri nas se je radi udeležujejo. Vsak večer nas je veliko, hvala Bogu. Vsak večer smo kakor velika družina, ki se pripravlja in hrepeni po Odrešenikovem prihodu.

Ob Njegovem prihodu naj tudi vaša srca napolni tista radost, ki se ob veselih in lepih trenutkih življenja pomnoži, v preizkušnjah in trpljenju pa vztraja in ne obupa.

Blagoslovljen božič in srečno novo leto.

p. Jože Petek

Minoritski samostan bl. Antona M. Slomška

Dragi bratje, ko vam to pišemo, nam skozi okno v naši »delovni« pisarni sijé sonce. Narava še nič ne kaže, da bi se želela obleči v snežno belo obleko. Le adventni venec v cerkvi in v kapeli romarskega doma s prižganimi svečkami nam govori, da je pred nami najlepši

praznik, ko se nam bo znova rodil Odrešenik sveta in knez miru.

Pa pojdimo lepo po vrsti in pogledimo, kaj se je zadnje mesece godilo v Olimju.

Zadnja nedelja v septembru je bila topla in sončna, kot bi nam sam Bog sporočal, da je Slomšek velik svetnik in priprošnjik slovenskega naroda in da je zato njegova Slomškova nedelja lepa in primerna za praznovanje.

Tudi KS je pred praznikom vsem krajanom poslala lepo vabilo na praznovanje. Slovesno sv. mašo je vodil p. Ernest in se v pridigi zahvalil ljudem, ker se dokaj dobro držijo lepih naukov bl. Antona Martina Slomška. Po maši je bila na dvorišču slovesna akademija in vsakoletna razstava slik s tematiko Olimja, lekarne in lepote našega kraja. Vsi navzoči so bili na koncu slovesnosti pogoščeni z golažem in dobro domačo kapljico.

V nedeljo, 2. oktobra, na praznik sv. angelov varuhov, je v župniji Laško imel slovesne zaobljube naš br. Klemen Slapšak. Tridnevno pripravo na to slovesnost je imel v tej župniji p. Ernest Benko, njegov šofer pa je bil p. Jože Lampret. Odziv faranov Laškega je bil zelo lep, saj so vsak večer v velikem številu napolnili župnijsko cerkev. Zanimivo in spodbudno je tudi to, da so se udeleževali teh večerov številni sorodniki br. Klemena.

V Olimju pa smo prvi teden oktobra gostili s. Štefko Klemen in deset udeležencev duhovnih vaj v tišini. Z nami so bili pri večerni sv. maši in v obednici pri vseh treh obrokih.

Na praznik sv. Frančiška Asiškega smo pričeli s prenovo podružnične cerkve sv. Filipa in Jakoba v Selih. Dela strokovno izvaja pleskarstvo Tolič. Najprej smo se lotili fasade, sledilo bo pleskanje notranjščine cerkve.

Isti teden so delavci in električarji popravili tudi uničeno napeljavo za električno zvonjenje v naši cerkvi in prepleskali nekaj prostorov v samostanu.

V soboto, 8. oktobra so delavci pod vodstvom kleparskega mojstra Podgrajška postavili na vrhu zvonika bakreno kroglo z zlatim križem in tako zaključili z obnovo poškodovane kupole, ki jo je v avgustu popolnoma uničila strela.

V petek, 14. oktobra so pridni delavci pleskarstva Tolič že zaključili z deli na fasadi podružnične cerkve v Selih. Obnovili so tudi številčnico na uri in v zadovolj-

stvo vseh, tako zavoda za spomeniško varstvo kot tudi faranov, izbrali lepo oker barvo cerkve v kombinaciji z belo. Iz doline se cerkva zdi kot kraljična, odeta v najlepša svatovska oblačila.

V petek 14. oktobra je p. Janez Kurbus pripeljal v romarski dom posebno skupino redovnikov in redovnic na osebno vodene duhovne vaje.

Na misijonsko nedeljo popoldan sta odšla p. Franc in p. Ernest v Piran na teden permanentne vzgoje za patre in brate. Domov sta se vrnila prenovljena in polna novih navdihov.

Obnova kipa sv. Frančiška Ksaverja v kapelici ob cerkvi

V petek, 28. oktobra, so delavci kiparja in restavratorja Aleksandra Šilesa iz Celja pripeljali obnovljen kamniti kip sv. Frančiška Ksaverja z zamorčkom. Iz objektivnih vzrokov je bilo delo na popolni prenovi kipa za nekaj let ustavljeno. Obnova nas je stala 2000 evrov. Vse obiskovalce našega kraja bo misijonska kapelica tik nad cerkvijo in prenovljen Frančiškov kip spominjal na dolžnost, ki nam je bila naložena s sprejemom sv. krsta in nam jo Jezus polaga na srce: pojdite po vsem svetu in naredite vse ljudi za moje učence.

Praznik vseh svetih smo obhajali dopoldan v cerkvi, popoldan pa s sveto mašo in molitvami za rajne na pokopališču. Sodelavci Karitas so na stopnicah pri pokopališču nagovarjali ljudi, naj prižgejo letos kakšno svečko manj in namenijo za rajne kakšno molitev več, obenem pa prispevajo majhen dar za pomoč revnim.

Tudi zahvalna nedelja je bila lepa. Pri maši so različni stanovi: ŽPS, starši, otroci, Karitas, prinašali simbolična darila in jih polagali na posebno mizo pred oltarjem, ki je bila že okrašena z darovi naših polj, vinogradov in sadovnjakov. Vse to, kot zahvalo Bogu za domovino in srečne družine, za vero in kulturo v našem narodu, za odvrnitev nesreč in v zahvalo za rast Božjega kraljestva med nami.

Romarski dom je prve dni novembra sprejel mlade fante in dekleta iz župnije Šmarje pri Jelšah, ki so se s svojim župnikom, ki jih je vodil, pripravljali na prejem zakramenta sv. birme. Vesela jih je bila tudi naša gospodinja, saj so po vsakem obedu počistili za sabo in pomagali pri pomivanju posode.

Tudi naša patra Ernest in Franc sta šla za tri dni na posebni duhovniški tečaj na Pohorje, kjer so se ob predavatelju p. Marku Rupniku zbrali duhovniki mariborske in celjske škofije. Domov sta prišla polna novih idej.

Narava že počiva in prišel je prvi sneg, pravzaprav le malo snežink. Tako niso preveč zmotile naših pleskarjev, ki so se lotili zdaj še obnove notranjosti naše podružnične cerkve v Selah. Do praznika Kristusa kralja se je delo že zaključilo.

15. novembra je v Olimje prišel, na obisk in vizitacijo slovenske minoritske province, p. Miljenko Hontić. Svojo vizitacijo je naslednji dan začel pri bratih v Olimju. Tako smo se v dvorani romarskega doma 16. novembra sestali bratje iz štirih samostanov haloškega področja: sv. Vid, Sv. Trojica, Ptujška Gora, in Olimje. Srečanje je vodil p. Miljenko Hontić, generalni vizitator.

Skupaj smo najprej prebrali osnutek za duhovni del samostanskega kapitlja za november: Ljudske pobožnosti za romarje. V dveh skupinah smo se nato pogovarjali o romarski pastoralni: kako vsak od nas sam doživlja romanje in kako bi sodobnemu človeku, ki rad potuje in roma, pripravili lepo doživetje, ko obiše naše romarsko ali katero drugo Božje svetišče.

Generalni vizitator je nato od nas odšel k našim bratom v Piran.

Novi, romarski križi na samostanski strehi

Mesec november je bil vse prej kot mrzel in deževno-snežen. Imeli smo lepo, dokaj toplo in sončno vreme. Tako so naši kleparski mojstri lahko dokončali delo na strehi samostana. Namestili so tri nove križe na dva stolpiča in na pročelje cerkve. V dopoldanskem soncu se svetijo kot bi bili zlati in zelo polepšajo sliko samostana in cerkve že od daleč.

Upokojeni nadškof Turnšek je za konec tedna pred prvo adventno nedeljo pripeljal v romarski dom na tri-dnevne duhovne vaje skupino mlajših zakoncev, ki so se na ta način hoteli pripraviti na advent in božične praznike.

Zadnji dan meseca novembra smo v Olimju gostili duhovnike iz treh dekanij, ki so prišli na srečanje s celjskim škofom Stanislavom Lipovškom. Najprej smo imeli v cerkvi molitveno uro pred Najsvetejšim, sledila je sv. maša, tudi z udeležbo vernikov in lepim petjem.

Pred nami je advent in božični prazniki, ki nudijo najprej nam duhovnikom ene ali več dekanij priložnost za nova spoznanja in poglobitev v veri pa tudi za prijateljsko povezanost med nami.

Franciškovska nedelja, sv. Ambrož in Miklavž

Na drugo adventno nedeljo, 4. decembra, ki je pri nas slovesnejša zaradi praznovanja sv. Frančiška Ksaverja, ki mu je posvečena čudovita kapela v naši cerkvi, je bilo v olimski farni cerkvi zelo slovesno. Bogoslužje je vodil letošnji minoritski novomašnik, p. Tonček Borovnjak, ob somaševanju p. Franca in p. Ernesta. Pri maši so sodelovali tudi naši čebelarji, ki so okrasili prezbitarij s čebeljimi izdelki in se zahvalili Bogu in sv. Ambrožu za Božje varstvo pri delu s čebelami. Po

maši nas je v cerkvi obiskal tudi sv. Miklavž in obdaril otroke, animatorji oratorija pa so pred tem zaigrali Miklavževo igrico. Na notranjem dvorišču so po vseh slavjih v cerkvi domačini postavili tudi stojnice z domačimi dobrotami, čebelarji pa so vse domačine in romarje povabili na okusen golaž.

Sredi drugega adventnega tedna je odšel p. Ernest v župnijo Pertoča v mursko-soboški škofiji na obnovo misijona. Za duhovni uspeh misijona smo bratje iz samostana vsak dan molili. To je bila tudi za nas dobra priprava na bližnji praznik Jezusovega rojstva.

Čeprav smo v zimskem času in je pred nami božič, ki ga Slovenci prav občutimo tudi tako, da je zunaj vse okrog nas položena snežna zimska odeja, bo letos malo drugače. A zunanja sprememba naj nas ne zmoti, v naših srcih naj kljub temu zagori tisti pristni ogenj ljubezni do Božjega otroka, kot sta ga začutila Jožef in Marija v betlehemskega hlevčku, ko se je porodilo Dete in so angeli zapeli: Slava Bogu, mir ljudem.

Tega božičnega miru in medsebojne človeške topline vam želimo bratje iz olimskega samostana, ne le za božič ampak tudi v novem letu, ki prihaja.

p. Jože Lampret in sobratje

Minoritski samostan Matere Božje

Javljam se v imenu vsega našega bratstva s Ptujске Gore. Na začetek bi postavil kratko razmišljanje o vprašanju KDO SEM? KDO JE ČLOVEK?, ki ga je napisal sodobni pesnik Janez Menart:

*Pred ogledalom nem stojim
in v tujca pred seboj strmim.
Kot da zrem prvič ta obraz,
vprašujem ga: SI TI RES JAZ?
Zamišljeno me zro' oči
in vprašajo: SEM RES JAZ TI?*

*In trezno pravi mu moj jaz:
JAZ NISEM TI, TI NISI JAZ;
jaz sem le jaz, ki se mi zdi;
in ti si jaz le za ljudi;
a pravi jaz je dan za dnem
uganka meni in ljudem.*

V tem duhu želi ta jaz poročati o naših srečanjih in našem delu.

Nepozaben dan in dogodek ob jubileju Božjega usmiljenja je bil letošnji 13. oktober. Veselili smo se ga prav vsi, odrasli in otroci ter romarji od blizu in daleč: to je bil sprejem in slovo Fatimske Marije Romarice. Od nje smo se v imenu cele Slovenije poslovili na Gori. Med nami pa je ostal kip Fatimske Marije, ki ga je ob kocu slovesnosti blagoslovil nadškof Alojzij Cvikl in tako lahko vedno obiščete ob Gorski Materi Mariji Zavetnici tudi Fatimsko Marijo, če boste obiskali našo baziliko.

Kot je bil velik dogodek odpiranje SVETIH VRAT za LETO USMILJENJA, tako je potem bila letošnja ZAHVALNA NEDELJA (06. 11. 2016), VELIKA ZAHVALA BOGU za to milostno leto USMILJENJA. Na zahvalno nedeljo smo zaprli SVETA VRATA in lepo je bilo rečeno, da Bog ne daj, da bi si sedaj mislili, da se ZAPIRAJO VRATA BOŽJEMU USMILJENJU. Mi bomo pustili vrata naših src zmeraj malo odprta, da nas bosta lahko dosegla še naprej BOŽJE USMILJENJE in BOŽJA LJUBEZEN.

Pri krašenju oltarja smo seveda nakazali, da je zahvalna nedelja, več pa so naredili ljudje sami. Povabili smo jih, da seboj k slovesni sveti maši prinesejo in postavijo pred oltar košare s pridelki s svojih vrtov, ki jih je potem gospod nadškof blagoslovil. Nekateri so prisluhnilli naši novi ideji, potem pa so živila odnesli domov in jih uporabili za dobro kosilo, ki je bilo še okusnejše zaradi blagoslova. Vso slove-

snost, katero je vodil naš gospod nadškof Alojzij Cvikl, je čudovito povzdignil s petjem naš CPZ Magnifikat, MPZ in simfonični orkester ZGŠ v samostanu sv. Petra in Pavla na Ptujju, solisti in tudi domači OPZ. To bo ostal nepozabni dogodek.

Veseli smo, da smo lahko v soboto, 12. novembra, ko so imeli duhovno obnovo, gostili sodelavke in sodelavce Nadškofijske Karitas Maribor. Vreme je sicer bilo precej hladno, toda res globoke misli in besede upokojenega gospoda nadškofa dr. Franca Krambergerja so nam šle do srca. Zagrel pa nas je tudi zelo topel čaj in kavica naše gospe kuharice Magde. Boglonaj obema.

Nedelje so bežale, tako smo popoldan nedelje Kristusa Kralja posvetili našim župnijskim sodelavcem (ŽPS, ključarji, Župnijska Karitas, pevci, pevovodje, bralci, nekateri sobratje in naša dobra gospodinja Magda ...) in smo se odpeljali na Teharje in Svetino. Seveda so člani na seji župnijskega sveta bili vsi navdušeni, da bomo ta popoldan preživeli skupaj, ko pa je prišel trenutek odhoda, so se mnogi opravičevali kot povabljeni na gostijo v evangeliju. Nimam časa, moram drugam in tako dalje. Mi pa smo vseeno šli, čeprav nas je bilo manj, kot smo prvotno računali. Poklonili smo se žrtvam (mučencem) našega naroda in potem v lepi gotski cerkvi Marije Snežne zapeli litanije in imeli čudovito skupno večerjo. Se ve, kdo jo je skuhal (g. Magda). Bilo nam je lepo.

Tako, pa smo že v adventu. Kar na začetku, torej v petek pred na prvo adventno nedeljo, so naše sodelavke in sodelavci župnijske Karitas zgrabile za škarje, žico, silikonsko lepilo ter iz lepih zelenih vej spletli adventne venčke, ki smo jih potem v nedeljo blagoslovili. Letos so šli vsi kot za med. Lepo smo obhajali tudi svete maše, pri katerih so sodelovale članice in člani župnijske Karitas. Res so pridni.

Iz izkušenj prejšnjih let smo videli, da bi bilo potrebno začeti prej z adventnimi in božičnimi delavnicami za otroke in mladino. In to nam je res uspelo, da bo potem več časa za duhovno pripravo na božič. Te delavnice so bile ob sobotah dopoldan. V tem času, pri delavnicah, je Miklavž obiskal otroke in jih obdaril. Sedaj pa se že pripravljamo na božično devetdnevnicu. Upamo, da bo nekaj uspeha. Toda, bilo bi napak, če bi mislili, da je bil naš velik uspeh ob velikem obisku. Bog gleda na posameznika. Tako nas Bog še naprej uči po letu usmiljenja, da še naprej gledamo skozi Božje oko, biti usmiljen kot Oče.

Pred nami je božič. Če bi želel kdo priti k nam na Goro, vam posredujem na kratko: 24. 12. 2016 – sveti večer – ob 18.30 h božične pesmi naših otrok ob jaslicah, ki so jih

s pomočjo animatorjev naredili sami in potem ob 19.00 »polnočnica za otroke« (in starejše) v baziliki. Istočasno je večerna sv. maša (polnočnica) v podružni cerkvi na Janškem Vrhju. Ob 23.30 – molitveno-pevske bogoslužje (priprava na polnočnico) ter ob 24.00 SLOVESNA POLNOČNA SVETA MAŠA – kjer sodeluje CPZ Magnifikat pod vodstvom zborovodje Petra Gojkoška.

Naša bratska skupnost s Ptujске Gore želi vsem sobratom, da bi se Jezus resnično rodil v vaših srcih. Ostanimo bratje, ki so pripravljeni zmeraj reči: »Tukaj sem, pošlji mene!« – oče provincial!

V tem duhu: **BLAGOSLOVLJEN BOŽIČ IN LEPO TER ZDRAVO NOVO LETO!**

p. Roman Tkauc

Minoritski samostan sv. Maksimilijana Kolbeja

*»O, naglo, naglo čas beži,
v brezmejno večnost gine;
naj tudi kdo vesel živi,
vse časno hitro mine ...«*

Morda se bo ta pesem te dni kje prepevala – na starega ali novega leta dan ... Dnevi in leta tečejo ... V zadnji številki Sporočil (3/2016) se je v prispevkih »Iz naših samostanov« pisalo o dogodkih v počitnicah in začetku novega šolskega leta ...

Tudi v Ljubljani so se z novim šolskim in veroučnim letom zopet začela razna srečanja, delo s skupinami, predavanja na TF itd. P. Danilo je po odhodu p. Andreja Mohorčiča v Turnišče pomagal novemu ekonomu p. Andreju Š. pri začetnih korakih. V župniji LJ – sv. Peter sta se v katehezo vključili dve novi katehistinji: Tina in Sara. Žegnanje in sklep celodnevnega češčenja v bolniški župniji (14. septembra) je vodil g. Miro Šlibar. P. Danilo je od 25. do 29. septembra bil na duhovnih vajah na otoku Kaprije – domov se je vrnil zelo zadovoljen ...

Na Prežganju in v Javoru je v oktobru bilo tradicionalno srečanje starejših in zakoncev jubilarov. V dom duhovnih vaj na Prežganju so ob vikendih zopet začele prihajati skupine.

(Te dni vgrajujemo peč na polena in zalogovnike, saj je ogrevanje na butan plin zelo drago.)

2. oktobra je brat Klemen S. v domači župniji – v Laškem – izrekel slovesne zaobljube.

Slovesnosti se je udeležilo tudi nekaj faranov iz župnije LJ – sv. Peter.

31. oktobra nas je pretresla vest o smrti našega sobrata p. Antona Ogrinca – prometna nesreča pri Pragerskem. Pater Dani Golavšek je bil imenovan za župnijskega upravitelja bolniške župnije. Provincial se j z nadškofom dogovoril, da mu ob torkih pomaga g. Miro Šlibar; brat Rufin (Vladimir) pomaga pri prinašanju obhajila tistim, ki to želijo vsak dan.

Patru Daniju priskočimo na pomoč tudi pri mašah. Skupnost je nabavila novi avtomobil, saj je po prometni nesreči od prejšnjega ostal le kup »pleha«. P. Tone tu O. smo hvaležni za zgled prijaznega duhovnika in plemenitega redovnika.

Ob 1. novembru smo zopet priskočili na pomoč župniji Žale: maše, spovedovanje ...

Vizitacijo generalnega asistenta smo uspešno prestali – p. Miljenko H. je bil celo na Gala koncertu Radia Ognjišče, ki je bil tisto nedeljo v Cankarjevem domu. Miklavž je obiskal župniji Prežganje in Javor, župnijo LJ – sv. Peter in bolniško župnijo; za našo skupnost je poslal darila iz srečanja FSR v Sostrem – po duhovnem asistentu p. Danilu.

V župnijah, ki jih vodimo bratje iz naše skupnosti, so v tem obdobju vizitacije (dekan, arhidiakon ...), ki nas še dodatno zaposlijo, saj mora biti vse »pošlihntano« in napisana poročila ...

Ob prižiganju svečk na adventnem vencu se že čuti bližina božičnih praznikov: načrtovanje božičnih maš, jaslic, prošnje za spovedovanje ipd.

Želimo vam, dragi bratje, da bi tudi v vaših bratstvih in župnijah lepo doživeli božično skrivnost!

V imenu Ljubljančanov – p. Janko G.

Minoritski samostan Svete Trojice

Spoštovani sobratje z vami želim deliti dogodke, ki jih je naša skupnost živela v zadnjem obdobju.

BLAGOSLOV CERKVENE STREHE

V nedeljo, 18. 9. 2016, smo po maši, ki jo je vodil provincialni minister p. Milan Kos, blagoslovili prenovljeno streho glavne ladje in obeh stranskih kapel župnijske cerkve Sv. Trojice. Pri kulturnem programu, ki so ga oblikovale pevske skupine iz domačih društev, smo podelili bronaste, srebrne, zlate in diamantne opeke.

OBISK KIPA FATIMSKE MARIJE

Na obisk Marije iz Fatime smo se pripravljali že vso leto z molitvijo Izročitev Brezmadežni, ki je predlagana za molitev članov Vojske Brezmadežne. Neposredno pa smo se pripravili s tridnevnicco. Marija nas je obiskala v cerkvi Marije vnebovzete v Podlehniku, v soboto, 1. oktobra. Vso župnijo smo tisti dan posvetili Devici Mariji. Vsi, ki so darovali za cerkveno streho in obiskali Marijo, pa so prejeli kipec Fatimske Marije.

Pater Damjan je 6. oktobra oblikoval sprejem Marijinega kipa za župnijo sv. Antona v Cerkvjenjaku. Vodil je mašo ob 20. in 24. uri ter spovedoval in sodeloval pri molitveni uri.

TRANZITUS

Naša samostanska skupnost se je v torek, 4. oktobra, na praznik našega ustanovitelja pri molitvi brevirja posvetila Fatimski Mariji. Dan pred tem praznikom smo skupaj s člani OFS in prijatelji sv. Frančiška po sveti maši obhajali tranzitus, ki smo ga sklenili ob čaju in pecivu v samostanski jedilnici.

SKUPINE V DOMU DUHOVNIH VAJ

Od 7. do 11. septembra smo nudili prenočišče z zajtrkom folklorni skupini iz Romunije. 28. in 30. septembra smo v našem domu duhovnih vaj gostili skupino študentov iz Gradca. Preko haloških gričev sva se p. Andrej in p. Damjan z njimi odpravila na peš romanje na Ptujsko Goro. Da so začutili utrip kraja, so dan zaključili s pušlšankom pri Prevolšku na Gorci.

Na program birmanskih skupin ob sobotah povabimo Zavod Živim, ki nam na konkreten način spregovorijo: o naravi oz. božji zamisli moškega in ženske; o ženskem

ciklu; da pornografija samo popredmeti drugo osebo; o nesmiselnosti kontracepcije; o tem, da splav ni nikoli dobra odločitev ...

TEOLOGIJA TELESA

V soboto, 29. oktobra, smo za mlade, ki so se prijavili na program Teologija telesa, gostili zakonca Sokol, ki sta udeležencem preko svoje življenjske izkušnje in znanstvenih dognanj predstavila teologijo telesa sv. papeža Janeza Pavla II. Zelo pomembno je v tej seksualizirani družbi imeti svet (božji) pogled na telo in spolnost, kajti to je dobra osnova za zaupne in trdne odnose, ljubezen brez ranjenih src in obžalovanja, varne zakone brez razvez ...

BLAGOLOV DOMA DUHOVNIH VAJ

Ker so se obnove na podstrešju doma duhovnih vaj v večji meri zaključile, smo na praznik apostola Andreja, 30. novembra, povabili na blagoslovitev prenovljenih prostorov. Srečanje smo začeli ob 17. uri v samostanski kapeli s skupnimi večernicami. Gvardijan p. Damjan Tikvič nam je na kratko orisal potek obnov v samostanu in domu duhovnih vaj od leta 2012 do danes. P. provincial Milan Kos se je zahvalil samostanski skupnosti za trud in vztrajnost pri obnovi prostorov doma duhovnih vaj, ki služi svojemu namenu. Nato je prostore tudi blagoslovil. Pri večerji (kislo zelje, krvavice, kašnice, pečenice ...) smo se spomnili bratov iz province, ki so godovali v oktobru in novembru.

SV. AMBROŽ

Na god sv. Ambroža (7. 12. 2016) zavetnika čebelarjev smo patri sami začeli sv. mašo. Po uvodni pesmi se nam je pridružil Stanko Grabrovec, čebelar. Mi trije smo skupaj z njim obhajali sveto daritev, ki jo je vodil p. Andrej. Po maši smo ga povabili na slovenski zajtrk: domači kruh, maslo in med. Privoščili smo si tudi samostanski čaj iz Olimja. G. Stanko nas je presenetil, saj nam je podaril 5 litrov svojega medu. Pri zajtrku smo se pogovarjali in razpredali o čebelah, panjih, da to leto zaradi nizkih pomladanskih temperatur ni dobro medilo ... Padla je tudi ideja, da bi morda prihodnje leto na god sv. Ambroža povabili čebelarje iz naše župnije in po maši pokramljali ob skupni mizi.

Naj se ob tem božiču v vsakem izmed nas rodi in zaživi tisto, kar še ni imelo priložnosti!

p. Damjan

IZ VZGOJNIH USTANOV

Ponoviciat

»Veselite se v Gospodu, in to zmeraj; ponavljam vam, veselite se« (Flp 4,4); tako lahko povzamem svoje življenje v tem adventnem času. Ker se nahajamo v svetem času, je prav, da smo v aktivnem pričakovanju. Prav to aktivnost, delavnost Bog od nas zahteva, da ne pričakujemo Odrešenika samo z vidika koristi ali nedelavnosti, ampak smo čuječi in se pripravljamo na Odrešenikov prihod. In prav takšno vzdušje je tudi v našem minoritskem bogoslovju, čeprav nas je malo; namreč ves čas se nekaj dogaja; midva z br. Klemenom sva recimo aktivna iskalca Božje resnice in tudi v medosebnem odnosu rasteva, kar naju še posebej bogati. Seveda pa ima pri vsem tem prednost naš odnos z Bogom v molitvi in češčenju, pri čemer je še posebej pomemben in potreben čas za osebno molitev.

V zadnjih dneh se je res veliko dogajalo. Izpostavil bi samo določene dogodke, ki so nas zaznamovali oziroma obogatili. Najprej sem se udeležil duhovnih vaj v tišini za ponovince frančiškoveh redov, ki smo jih imeli v Vipavskem Križu pri bratih kapucinih. Vodil jih je br. Miha Sekolovnik. Tema za premišljevanje – meditiranje je bila odpuščanje, ki smo ga spoznavali po metodi 12 korakov. Za premišljevanje pa smo vzeli priliko o izgubljenem sinu. Eden najpomembnejših dogod-

kov zadnjih dni pa so bile slovesne zaobljube br. Klemna, ki jih je izrekel v domači župniji sv. Martina v Laškem ob navzočnosti bratov minoritov, sorodnikov, prijateljev in znancev. Najprej smo imeli molitveno uro, ki sem jo osebno pripravil, izvedel pa skupaj z škofijskimi bogoslovci; nato je sledila slovesna sveta maša in po njej pogostitev za vse navzoče.

Lep dogodek, ki sem ga bil letos deležen, je bilo tudi letošnje srečanje s hrvaškimi bogoslovci. Srečanje je letos potekalo v Sloveniji; in sicer smo obiskali delček lepega Prekmurja. Dan je potekal tako, da smo se najprej zbrali v Turnišču, kjer so nas bratje iz samostana sv. Antona prijazno sprejeli ter pogostili. Ob 9. uri smo si ogledali tropski vrt, kjer smo videli bujne eksotične rastline. Nato nas je pot vodila v Lendavo, kjer smo se povzpeli na stolp Vinarium in si ogledali ravnice in gričevja kar štirih držav. Zatem pa je sledil vodeni ogled mlina na Muri, ki je še edini delujoči mlin na tej reki. Tam nas je nagovoril starejši gospod, ki nam je pripovedoval anekdote, ki jih je doživljal kot otrok med vojno. Po kosilu in kratkem oddihu je sledila sv. maša, ki jo je vodil provincialni minister p. Milan Kos ob somaševanju magistrov ter hrvaškega provincialnega ministra. Ob koncu je sledil še ogled cerkve, ki nam jo je zelo dobro predstavil p. Andrej Mohorčič.

Lep dogodek je vsekakor bilo tudi srečanje ponovink in ponovincev v Veržaju pri bratih salezijan-
cih. Prvi večer je bil namenjen spoznavanju skozi
igro. Naslednji dan se nam je pridružil g. nadškof
Stane Zore, ki nam je predstavil vidik, kako gle-
da Cerkev na pokorščino. Povedal je, da smo vsi
dolžni iskati Božjo voljo in da je skupnost tista,
ki išče Božjo voljo v okviru pristojnosti, ki jo ima.
Vsak v skupnosti je dolžan povedati svoje mnenje.
Predstojnik je v prvi vrsti dolžan izpolnjevati Bož-
jo voljo, je varuh. Po nadškofovem razmišljanju
je sledil prijeten pogovor. V popoldanskem času
pa smo predstavili posamezni redovi, kako živimo
pokorščino v vsakdanjem življenju. Zadnji dan pa
smo slovesno zaključili s sveto mašo in refleksijo.
V času jesenski počitnic je bilo še posebej pestro,
ker smo imeli čez vikend pri nas gimnazijca Jana,
ki je imel priložnost od blizu spoznati in začutiti
utrip življenja v samostanu. Z magistrom sva ga

vzela s seboj na dan frančiškove duhovnosti pri
bratih frančiškanih na Viču, kjer je imel predava-
nje naš p. Janez Šamperl o Duhu Assisia. Z Janom
pa sva imela tudi veliko čast, saj sva si lahko ogle-
dala vodeno razstava z naslovom: Duh Assisia, ki
je potekala v prostorih Družine.

Bog daj, da bi Jan, ko bo čas, zbral dovolj pogu-
ma in vstopil na pot redovništva.

Seveda pa nikakor ne smem pozabiti še na najne-
žnejši dogodek, ko smo počastili slovesni praznik
brezmadežnega spočetja Device Marije. Na pred-
večer praznika smo imeli slovesne pete večernice
skupaj z ljudstvom, na dan praznika pa slovesno
mašo, ki jo je daroval magister p. Danilo Holc.
Bilo je res zelo veličastno, saj je prepeval tako od-
rasli kakor tudi otroški pevski zborček. Po sveti
maši je sledila akademija na čast Brezmadežni.
Nastopali so slavilna skupina, ki jo vodita zakonca
Cučun ter Peter Kaiser z violončelom.

Naj zaključim z od nekdaj prebrano mislijo: »Ad-
ventni čas je čas pričakovanja, da pride Jezus ob
Božiču v naša srca;« zatorej, dragi bratje, sprejmi-
mo adventni čas kot čas posta in molitve, zlasti pa
veselja nad našim odrešenjem in odrešenjem sveta.
Nič nas ne more ločiti od Jezusove ljubezni, pravi
apostol Pavel, zato naj nič ne zmoti našega tihega
čakanja in pričakovanja, ko se v srcu pripravljamo
na združitev s Prihajajočim.

br. Vladimir Rufin

IZ NAŠIH MISIJONOV

Kazahstan

Dragi bratje in prijatelji!

Pri nas se je že začel zimski čas. Pred kratkim smo imeli temperature do -40. Potem se je segrelo na nič in je celo deževalo in zmrzovalo. Skoraj ves teden so bile zaprte ceste iz mesta. Zadnja dva dneva pa je temperatura spet padla na -20. Ves čas se trudimo in pridno skrbimo za peč, da se ne shladi v domu. Sneg čistimo sami, občasno pa poprosimo kakšnega farana, da nam priskoči na pomoč. Tako jim tudi pomagamo, da si zaslužijo kakšno »tenge« na kruh in mleko za otroke.

Drugače pa smo od zadnjega pisanja praznovali praznik sv. Frančiška. Tretjega smo imeli tranzitus, kjer so se nam pridružile tudi sestre iz Atbarsarja (Franciškanke Brezmadežne), ki so prišle tudi na spoved. Na sam praznik pa smo povabili novega nuncija, ki je ta dan praznoval tudi svoj god. Namesto v septembru je bilo letos srečanje duhovnikov in bratov v oktobru. Zbralo se nas je 40 iz cele škofije. Teden kasneje so se zbrale tudi sestre. To je čas skupnega druženja, duhovne obnove in podelitve izkušenj. V tem času se je začelo tudi romanje ikone Gvadelupske Marije. Z njo sta prišla duhovnik in zdravnik iz Romunije. Škof je prosil br. Pawla, da bi jih spremljal po škofiji.

Ker je letos v Kazahstanu leto italijanske kulture, je br. Roberto skupaj z italijanskim veleposlanštvom pripravil koncert svojih učencev. Predstavili so tradicionalne in cerkvene pesmi in skladbe. Koncert je bil na eni od tukajšnjih gimnazij. Mislim, da smo se s koncerta vsi kulturno bogatejši. Res je lepo videti

nastopati skupaj otroke raznih narodnosti in tudi verskih prepričanj. Br. Roberto ima res pravi dar, kako jih uspe povezovati skupaj. Naša glasbena šola se širi, tako se otroci poleg pianina in orgel začinjajo učiti igrati tudi na kitaro in bobne. S tem pa se pojavlja problem prostorov, saj vse ne more potekati v cerkvi in pred dverju cerkve. S pomladjo bomo morali najti kakšno rešitev v zadovoljstvo vseh.

V oktobru sem se udeležil srečanja bratov CEO v Moskvi. Tam so trije razni svetovi. Tri močne province na Poljskem, dve province (Madžarska in Češka), ki se borita za preživetje in kustodija na Slovaškem, ki zapira misijon v Albaniji, in kustodija v Rusiji. Potem so delegature in misijoni poljskih provinc na teritoriju bivše Rusije (Litva, Belorusija ...) in Bolgarije. Ter naš misijon v Kazahstanu. Na ravni CETUSA organizirajo dve po en mesec trajajoči srečanja (permanentna vzgoja) za brate, ki imajo 10 in 25 let večnih obljub.

Mesec november smo preživeli v molitvi za pokojne. Najprej z molitvijo na pokopališču. Prav tako smo imeli na to tematiko (in temo vezano na leto usmiljenja) duhovne vaje za otroke in smo obiskali pokopališče.

Ta mesec sva bila z br. Robertom sama doma, saj je bil br. Pawel na Poljskem, da si uredi vizo, oddahne na počitnicah in se udeleži duhovnih vaj.

V prvem tednu počitnic smo imeli srečanje tudi s skupino Samuel, ki smo jo ustanovili lansko leto

in deluje podobno kot v Sloveniji projekt ABC animator. Skupaj sodelujemo sedaj tri ženske in ena moška redovna skupnost. Upamo, da se nam pri tem delu pridruži še kdo. Mlade pripravljamo za sodelovanje v njihovih župnijah in tudi v škofijskih projektih. Mlade tudi spodbujamo k poglobljenemu duhovnemu življenju in osebnemu delu.

Kot vsak mesec sem obiskal tudi sestre Klarise v Pavlodarju. Trenutno gredo skozi krizo in prestrukturiranje. Prišlo je do nekaj menjav. Škofa so prosile, da prevzame odgovornost za gradnjo njihovega samostana, da se bodo same lahko bolj posvetile molitvi pred najsvetejšim, ki je njihovo prvotno delo. Gradnjo sedaj vodi tamkajšnji duhovnik. Tudi za njega je to velik zalogaj, saj je župnijo prevzel komaj pred kratkim. Jih priporočam v molitev. Zato pa je tamkajšnji grško-katoliški duhovnik še v peto postal oče. Poleg sina ima sedaj vse potrebne kreposti. Sofija, Vera, Nadežda (Upanje) in kot zadnja Ljubov (Ljubezen). Zadnje mesece je imel žena kar nekaj problemov, tako da smo tudi zanjo pridno molili.

Konec novembra smo začeli skupaj z našimi sestrami usmiljenkami tudi leto usmiljenja in praznovanja ob 400-letnici njihove karizme. Molimo tudi za nove poklice, še posebej iz Kazahstana. Prav iz sosednje župnije, ker imajo še eno skupnost, prihaja fant Kostja, ki bi rad spoznal našo karizmo in življenje. V mesecu decembru smo ga poslali v Rusijo k našim bratom v Moskvi, da preživi z njimi nekaj časa v programu »Pridi in poglej«.

Tako imamo tam že drugega fanta, ki prihaja iz Kazahstana. Prvi je doma v Evropejskem delu in mu je ime Miša. Zdaj je že eno leto v Rusiji v Peterburgu in se uči poljskega jezika, da bo lahko šel v noviciat.

Na praznik brezmadežne smo se pridno pripravljali z devednevni-

co. Nikolaj nam je ponoči prinesel nazaj br. Pawla in z njim nekaj dobrot iz Evrope. Otroci iz vrtca dan pri nas zaključijo v cerkvi z molitvijo in petjem pesmi ob adventnem venčku, kratko katehezo in darili (srčki, risbice, zvezdice ...), ki jih nosijo Jezusu. Pri tem se jim pridružijo tudi njihovi starši, ki jih pridejo iskat.

Drugače pa stopamo v zadnji dni adventa. Skupnost katoličanov, ki se zbira pri maši v angleškem jeziku, je že imela praznovanje božiča z skupnim prepevanjem, čajem in dobrotami, saj jih bo večina čez praznike odsotna, ker gredo domov – k domačim, ki čakajo nanje.

Mi pa ostajamo z našimi farani in že razmišljamo, kako lep pripraviti božičnico in praznike, da bomo vsi duhovno bogati in da se bo Jezus rodil predvsem v naših srcih.

To tudi želimo vsem, ki boste brali te vrstice, da bi vaša srca in srca vaših bližnjih napolnila svetloba božične noči in da bi Jezus našel v njem tople jasli, ki bi ga sprejele.

Mir in vse dobro!

bratje iz Kazahstana

ODMEVI

Slovesne zaobljube br. Klemna Slapšaka

Br. Klemen Slapšak se je po štirih letih začasnih zaobljub odločil, da želi za vedno živeti v minoritskem redu. V smislu tega je v nedeljo 2. oktobra 2016 v domači župniji sv. Martina v Laškem izpovedal slovesne – večne zaobljube in s tem pred vsemi zbranimi potrdil, da želi po vzoru sv. Frančiška Asiškega živeti evangelij in uresničevati zaobljube ubošva, čistosti in pokorščine.

Srečanje hrvaških in slovenskih minoritskih bogoslovcev

Letošnje tradicionalno srečanje s hrvaškimi bogoslovci je potekalo v Sloveniji, in sicer smo obiskali del pokrajine, ki se imenuje Prekmurje. Zgodaj zjutraj smo se zbrali v Turnišču, kjer so nas bratje iz samostana sv. Antona prijazno sprejeli ter pogostili. Ob 9. uri smo si ogledali tropski vrt, poln videli bujnih eksotičnih rastlin. Nato nas je pot vodila v Lendavo, kjer smo se povzpeli na stolp Vinarium, in uživali v »prekrasnem« razgledu na ravnico in gričevje, ki se širi čez kar štiri države. Zatem pa je sledil vodeni ogled mlina na Muri, še edinega delujočega mlina na Muri. Tam nas je nagovoril starejši gospod in nam pripovedoval anekdote, ki jih je doživljal kot otrok med vojno. Po kosilu in kratkem oddihu pa je sledila sv. Maša, ki jo je vodil provincialni minister p. Milan Kos, ob somaševanju magistrov, ter hrvaškega provincialnega mini-

stra. Nato je sledil še ogled cerkve, ki nam jo je zelo dobro predstavil p. Andrej Mohorčič. Tamkajšnja gospodinja nas je bogato pogostila, pripravila nam je tudi zelo okusno prekmursko gibanico. Tradicionalno pa smo srečanje zaključili v vinski kleti pri Lujzu.

Odprtje razstave 30 let Duha Assisija v Ljubljani

27. oktobra mineva 30 let, odkar je sveti papež Janez Pavel II. v Assisiju zbral verske voditelje z vsega sveta, da bi skupaj molili za mir. Srečanja se je udeležilo preko 150 voditeljev ver, ki častijo enega Stvarnika. Tri dni pred obletnico, v ponedeljek, 24. oktobra 2016, je asiški molitveni duh zavel v galeriji Družina: nadškof Stanislav Zore je v navzočnosti škofa evangeličanske cerkve, srbske pravoslavne cerkve, generalnega tajnika islamske skupnosti ter redovnih predstojnic in predstojnikov Frančiškovih redov odprl razstavo 30 let Duha Assisija. Razstavo na 34 panojih, ki je pravzaprav slovenska različica

razstave iz osrednjega asiškega minoritskega samostana Sacro Convento, je predstavil »asiško-slovenski« minorit p. Janez Šamperl.

Po poti svetega Frančiška – človeka miru in sprave Papež Janez Pavel II. leta 1986 ni naključno izbral mesta za medreligijsko molitveno srečanje, je dejal p. Šamperl: »Ni šel ne v Jeruzalem ne v Betlehem ne v Rim. Izbral je sveti kraj, kot je zapisal papež, zaradi svetega človeka Frančiška Asiškega, ki ga vsi poznajo in spoštujejo kot človeka miru in sprave.« Tako se razstava na prvih panojih začne z besedo MIR, zapisano v različnih jezikih, nato pa z letnicama 1209 in 1219 pokaže na svetega Frančiška, ki je, kot je dejal p. Šamperl, s svojim življenjem, miselnostjo, dialoškim odnosom, vero v Boga, odnosom do stvarstva, načinom življenja, mišljenja in delovanja porodil Duha Assisija.

Razstava je zasnovana preprosto – po časovnem zaporedju, letnicah molitvenih srečanj. »In po principu bible pauperum«, kot je dejal p. Šamperl. V samostanu Sacro Convento je namreč razstava postavljena v nadstropju velikega križnega hodnika papeža Siksta V., na hodnik pridejo obiskovalci neposredno iz spodnje bazilike, poslikane z Giotovimi in Cimabuejevimi freskami. »Razstava na križnem hodniku samo nadaljuje slikarsko pripoved o zgodovini odrešenja in Frančiškovem življenju – tokrat prek fotografije govori o zadnjih 30 letih dogajanja na svetem kraju.« Poleg fotografij medverskih molitvenih srečanj v Assisiju je slovenska različica razstave v galeriji Družina dopolnjena s fotografijami molitvenih dogodkov, ki potekajo vsakega 27. oktobra v različnih Frančiškovih župnijah v Sloveni-

ji; molitev je od vsega začetka z zapisi in različnimi spodbudami spremljala Družina, tako so fotografije povečini iz tega tednika. Na vsakem panoju je mesto Assisi s »svetim samostanom«, pod sliko pa napis Duh Assisija. Pod tem ima vsak pano molitev ene od religij, molitev pa je označena s povečanim in poudarjenim simbolom tiste religije.

Poleg papežev Janeza Pavla II. in Benedikta XVI. so asiška molitvena srečanja v 30 letih zaznamovali sveta Mati Terezija, Lech Valensa, Jaser Arafat, Mihail Gorbačov, mnogi Nobelovi nagrajenci za mir ... Najpogosteje pa se, kot je povedal p. Šamperl, romarji ustavljajo ob zadnjem panoju, ko pred grobom svetega Frančiška moli papež Frančišek. »Svet še ni spoznal, niti Frančiškovi bratje še nismo doumeli koraka, ki ga je storil papež z izbiro imena Asiškega ubožca. Nujno bi morali vzeti nadvse resno simbolno sporočilo za današnji čas, je dejal p. Šamperl, in zaživeti preroške besede svetega Janeza Pavla II., ki je na prvem srečanju v Assisiju dejal: »Mir je prelepo znamenje prihodnosti.«

Permanentna vzgoja

V minoritskem samostanu sv. Frančiška v Piranu je od 23. do 27. oktobra 2016 za brate slovenske in hrvaške minoritske province potekal drugi termin permanentne vzgoje. Vsebino srečanja – Vzgoja za odgovornost in naše poslanstvo pri FRAMI in FO – so oblikovale ga. doc. dr. Zdenka Zalokar Divjak, s. Urša Marinčič ŠSFKK in s. Polonca Majcenovič ŠSFKK.

Tečaj za misijonarje v Bruslju

V Bruslju nas je bilo zbranih 12 bratov iz vseh treh Frančiškovich redov, ki smo se pripravljali na misijonsko poslanstvo v Zimbabveju, v Južni Afriki, Etiopiji, Vzhodnem Timorju, Mjanmaru, Filipinih, Indiji in na Danskem.

Tečaj je zajemal številne teme, kot so pravičnost, mir in varovanje stvarstva; sekularizem v Evropi; misijonsko delo v Aziji; kulture in religije v Afriki ... Ob zaključku tečaja smo tudi poromali v Assisi in druge Frančiškove kraje.

Namen tečaja ni bil samo v izmenjavi teoretičnega znanja, ampak je bila to lepa izkušnja bratskega in molitvenega življenja. Bratje smo opravljali tudi gospodinjska opravila in skrbeli za čistočo samostana. Ob nedeljah smo bili na razpolago za pastoralno pomoč ob torkih pa smo pomagali pri deljenju hrane revnim in brezdomcem.

Na nedeljo Jezusa Kristusa Kralja veseljstva smo slovesno zaključili trimesečni tečaj. Sveto mašo je

daroval generalni minister frančiškanov p. Michael A. Perry. Med mašo nam je podelil mandate za misijone in nam izročil misijonske križe, ki jih je blagoslovil sam papež Frančišek.

p. Tomaž Majcen

Blagoslov doma duhovnih vaj

Na praznik apostola Andreja, 30. novembra 2016, smo se bratje slovenske minoritske province zbrali v samostanu Svete Trojice v Halozah. Srečanje smo začeli v samostanki kapeli s skupnimi večericami. Gvardijan p. Damjan Tikvič nam je na kratko orisal potek obnov v samostanu in domu duhovnih vaj od

leta 2012 do danes. Provincial p. Milan Kos se je zahvalil samostanki skupnosti za trud in vztrajnost pri obnovi prostorov doma duhovnih vaj, ki služijo svojemu namenu. Nato je prostore tudi blagoslovil.

IZ NAJ MOLIJJO ZA RAJNE

+ Anton (Adolf) Ogrinc
(1943 - 2016)

Na vigilijo praznika vseh svetih je naš p. Anton Ogrinc sklenil zemeljsko življenje in se preselil v večno življenje. Lahko rečemo, da je zaživel to, kar je veroval in kar bi naslednji dan na sam praznik vseh svetih molil v mašnem hvalospevu: *Danes v duhu gledamo tvoje sveto mesto, nebeški Jeruzalem, ki je naša domovina. Tam te obdaja množica naših srečnih bratov in sester in te na vse veke skupno slavijo.* Ob priprošnji vseh svetih je končal svoje zemeljsko potovanje obljubljeni sreči naproti.

P. Anton (Adolf) Ogrinc se je rodil Francu in Frančiški 10. maja 1943 v Krčevini v župniji Vurberk pri Ptujju. Vzgojen v veri doma in ob bratih v tukajšnjem kloštru je odgovoril na Gospodov klic in šel v minoritsko malo

semenišče v Zagreb. Na Cresu je vstopil v noviciat in naredil prve zaobljube 2. avgusta 1962. Študij filozofije je opravil v Ljubljani. V goreči želji, da želi po vzoru sv. Frančiška v minoritskem redu slediti Gospodu, je položil slovesne zaobljube 4. oktobra 1967 v Zagrebu. Njegov vzgojitelj je ob tej priložnosti zapisal: *Kot redovnik je zgledega zadržanja in pobožen.* Teološko znanje si je nato pridobil v Padovi. Gorečo željo po duhovniškem posvečenju je dosegel 3. aprila 1971, ko je prejel mašniško posvečenje v baziliki sv. Antona v Padovi.

Duhovniško pot je začel pri Sveti Trojici v Halozah kot kaplan leta 1972. V treh letih je svoje moči v veliki meri posvetil pastoralnemu delu. V času od leta 1975 do 1978 je bil gvardijan minoritskega samostana sv. Frančiška v Piranu in kaplan v tamkajšnji župniji sv. Jurija. Redovniška in duhovniška pot ga je ponovno vodila k Sveti Trojici v Haloze, kjer je do leta 1983 kot župnik skrbel za župnijo in tri leta kot gvardijan vodil bratsko skupnost. Nato je do leta 1986 kot župnik pastoralno deloval v župniji Dornava.

Najdaljši čas, ki je bil zanj tudi najbolj naporen in razgiban, je preživel v tujini – Avstriji. Od leta 1986 do 1989 je bil kaplan v župniji Marije Pomagaj v Gradcu. Naslednjih 25. let je kot duhovnik in redovnik živel in pastoralno deloval na Koroškem. Ves čas je pastoralno deloval v župniji Podgorje kot župnik in oskrbnik romarske cerkve. Obenem pa je lepo obdobje kot gvardijan samostana sv. Eme v Svečah vodil samostansko bratstvo.

Lahko bi rekli, da je sledilo tretje obdobje njegovega redovniškega in duhovniškega življenja in pastoralnega delovanja. Leta 2014

je bil premeščen v minoritski samostan sv. Frančiška v Piran. Po krajšem oddihu je leta 2015 od tam prišel v samostan sv. Maksimilijana Kolbeja v Ljubljano, kjer je najprej pastoralno deloval kot kaplan v bolniški župniji in od 1. avgusta 2016 kot župnik. Vse do prometne nesreče na Pragerskem, 31. oktobra 2016, ko je sklenil zemeljsko romanje.

P. Antona bomo ohranili v našem spominu predvsem po treh njegovih lastnostih. Najprej lahko rečem, da je bil preprost in iskren redovnik – Frančiškov brat. V svoji preprostosti in iskrenosti je bil izredno pozoren do nas bratov, sorodnikov, prijateljev, župljanov ... Kot sin sv. Frančiška je ljubil minoritski red in našo provinco.

In kje je črpal moč? V redni osebni in skupni molitvi, v premišljevanju Božje besede ter vsakodnevnih maši. To je njegova druga lastnost, ki je bila zanj sveta in je zanj želel navdušiti vsakega, ki mu je bil pripravljen prisluhniti.

Kot tretjo bi izpostavil duhovniško življenje. Najbolje bomo lahko razumeli njegovo duhovniško poslanstvo iz njegovega zapisa, ki je pred kratkim zapisal takole: *Delo bolniškega duhovnika ni lahko, je pa nekaj zelo pomembnega in pozitivnega ne le za bolnika, ki zakramente prejme, ampak tudi za duhovnika, ki mu jih podeljuje. Zavedam se, da moram v ta odnos do zakramentov, ki jih delim in posredujem, in bolnika, ki jih sprejme, vložiti čim več duhovnosti. In prav to me bogato zadolžuje. Nemalokrat bolnik izreče prošnjo: Spomnite se me, prosim, v molitvi ali pri sv. maši. Jaz pa odvrnem: Vi pa prosite zame, da bom zmogel biti dober duhovnik*

v tej moji službi. In tako si pridobivam prijatelje, ki molijo in Boga prosijo za darove in pomoč, da bi enkrat postal takšen duhovnik, kakršnega me ti ljudje pa tudi vsi verniki potrebujejo.

Ko smo te dni ogrnjeni z žalostjo, vas vse spodbujam, da se ozremo v vstalega Gospoda, ki nam daje upanje v večno življenje. Darujmo našo žalost Gospodu, ko se poslavljam od redovnika, duhovnika, prijatelja, znanca ... za nove redovniške in duhovniške poklice. Ostanimo povezani z njim v molitvi za pokoj njegove duše. Čeprav je naša bolečina huda in se sprašujemo: Zakaj si ga poklical, Gospod? Poskušajmo izgovoriti tudi naslednje besede:

Hvaljen, moj Gospod, v bratu Tonetu, ki si nam ga dal kot sobrata v redovništvu in duhovništvu, kot sopotnika in prijatelja v zemeljskem življenju.

Hvalimo in povečujmo Gospoda ter se mu zahvaljujmo za dobrega Frančiškovega brata in Gospodovega duhovnika.

p. Milan Kos
provincialni minister

Sveto mašo v minoritski cerkvi sv. Petra in Pavla na Ptujju je ob slovesu vodil mariborski nadškof metropolit msgr. Alojzij Cvikl DJ ob somaševanju minoritskih provincialov p. Milana Kosa in p. Josipa Blaževića iz Zagreba ter 45 duhovnikov. Pokojni p. Anton je pokopan na ptujskem pokopališču.